

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

6 ноември 2012 година *

„Обжалване — Концентрации на предприятия на пазара на книгоиздаването — Регламент (ЕИО) № 4064/89 — Споразумение за косвено представителство — Несъстоятелни мотиви“

По дело C-551/10 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 24 ноември 2010 г.,

Éditions Odile Jacob SAS, установено в Париж (Франция), за което се явяват О. Fréget, M. Struys, M. Potel и L. Eskenazi, avocats,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явяват г-н А. Vouquet, г-жа О. Beynet и г-н S. Ноë, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

Lagardère SCA, установено в Париж, за което се явяват А. Winckler, F. de Bure и J.-В. Pinçon, avocats,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н К. Lenaerts, заместник-председател, г-н А. Tizzano, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н А. Rosas, г-жа M. Berger и г-н E. Jarašiūnas, председатели на състав, г-н E. Juhász (докладчик), г-н J.-С. Bonichot, г-жа А. Prechal, и г-н С. G. Fernlund, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mazák,

секретар: г-жа R. Şereş, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 декември 2011 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 6 март 2012 г.,

* Език на производството: френски.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Със своята жалба Éditions Odile Jacob SAS (наричано по-нататък „Odile Jacob“) иска да се отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз от 13 септември 2010 г. по дело Éditions Jacob/Комисия (Т-279/04, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което последният отхвърля искането му за отмяна на Решение 2004/422/ЕО на Комисията от 7 януари 2004 година за обявяване на една концентрация за съвместима с общия пазар и с действието на Споразумението за Европейското икономическо пространство (преписка № COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP), публикувано под формата на резюме в *Официален вестник на Европейския съюз* на 28 април 2004 г. (ОВ L 125, стр. 54, наричано по-нататък „спорното решение“).
- 2 Със спорното решение Комисията на Европейските общности разрешава придобиването от Lagardère SCA (наричано по-нататък „Lagardère“) с посредничеството на Natexis Banques Populaires SA (наричано по-нататък „NBP“) и на неговите дъщерни дружества Segex SARL (наричано по-нататък „Segex“), Ecrinvest 4 SA (наричано по-нататък „Ecrinvest 4“), както и на Investima 10 SAS (наричано по-нататък „Investima 10“), на издателските активи на Vivendi Universal Publishing SA (наричано по-нататък „VUP“), при условие че Lagardère спазва напълно своите задължения, така както те са възпроизведени в приложение II към това решение.
- 3 Делото е част от списък с дела по жалби, подадени от различните участници в продажбата на издателските активи, притежавани в Европа от VUP и които са били прехвърлени на Lagardère и на Wendel Investissement SA (наричано по-нататък „Wendel Investissement“), между които е както делото, по което е постановено Решение от 28 юни 2012 г. Комисия/Éditions Odile Jacob (C-404/10 P) относно достъпа до документите в хода на процедурата за контрол върху съответните концентрации, така и делата относно одобряването на Wendel Investissement за купувач на част от прехвърлените активи, по които е постановено Решение от 6 ноември 2012 г. Комисия и Lagardère/Éditions Odile Jacob (C-553/10 P и C 554/10 P).

Правна уредба

- 4 Член 2 от Регламент (ЕИО) № 4064/89 на Съвета от 21 декември 1989 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 395, стр. 1 и поправка в ОВ L 257, 1990 г., стр. 13), изменен с Регламент (ЕО) № 1310/97 на Съвета от 30 юни 1997 година (ОВ L 180, стр. 1 и поправка в ОВ L 40, 1998 г., стр. 17, наричан по-нататък „Регламент № 4064/89“), озаглавен „Оценка на концентрациите“, гласи:

„1. Концентрациите, попадащи в приложното поле на настоящия регламент, се оценяват в съответствие със следващите разпоредби с цел да бъде установено дали те са съвместими с общия пазар.

При извършване на оценката Комисията взема предвид:

- a) необходимостта от поддържане и развитие на ефективна конкуренция в рамките на общия пазар, предвид, освен всичко останало, структурата на всички засегнати пазари и на действителната или потенциалната конкуренция между предприятията, намиращи се във или извън рамките на Общността;

б) положението на пазара на засегнатите предприятия и тяхната икономическа и финансова сила; съществуващите алтернативи, които имат на разположение доставчиците и потребителите, техният достъп до доставки или до пазари; правни или други бариери за достъп; тенденциите в търсенето и предлагането на съответните стоки и услуги, интересите на междинните и крайните потребители и развитието на техническия и икономическия прогрес, при условие че той е от полза за потребителите и не съставлява пречка за конкуренцията.

2. Концентрация, която не създава или засилва господстващо положение, в резултат на което съществено би се възпрепятствала ефективната конкуренция в рамките на общия пазар или на значителна част от него, се обявява за съвместима с общия пазар.

3. Концентрация, която създава или засилва господстващо положение, в резултат на което съществено би се възпрепятствала ефективната конкуренция в рамките на общия пазар или на значителна част от него, се обявява за несъвместима с общия пазар.

[...]“ [неофициален превод]

5 Член 3 от Регламент № 4064/89, озаглавен „Понятие за концентрация“, гласи:

„1. Счита се, че е налице концентрация, когато:

а) се сливат две или повече преди това независими предприятия или части от предприятия, или

б) когато:

— едно или повече лица, които вече имат контрол върху най-малко едно предприятие, или

— едно или повече предприятия

придобият, чрез покупка на ценни книжа или активи, по договор или по друг начин, пряк или косвен контрол върху едно или повече други предприятия или части от тях.

[...]

3. По смисъла на настоящия регламент, контролът се съставлява от права, договори или всякакви други средства, които заедно или поотделно и въз основа на фактически или юридически съображения предоставят възможност за упражняване на решаващо влияние върху дадено предприятие, по-специално чрез:

а) собственост или право на ползване на всички или част от активите на дадено предприятие;

б) права или договори, които предоставят решаващо влияние върху състава, гласуването или решенията на органите на предприятието.

4. Контролът се придобива от лица или предприятия, които:

а) имат права или упражняват права по силата на съответните договори; или

б) ако нямат права или не упражняват права съгласно такива договори, имат правото да упражняват права, произтичащи от тях.

5. Счита се, че не е налице обединение, когато:

- а) кредитни институции или други финансови институции или застрахователни дружества, чиято обичайна дейност включва сделки и операции с ценни книжа за своя или чужда сметка, държащи временно ценни книжа на предприятие, придобивани от тях с цел препродажба, при условие че не упражняват право на глас във връзка с тези ценни книжа, целящо определяне на конкурентното поведение на това предприятие или, ако те упражняват такова право на глас, то това да бъде единствено с цел продажбата на цялото или на част от предприятието, или на негови активи, или на тези ценни книжа и при условие че такава продажба се осъществи в рамките на една година от датата на придобиването им; този срок може да бъде продължен от Комисията по искане, когато такива институции или дружества могат да докажат, че продажбата не е могла да се осъществи по разумен начин в определения срок;

[...]“.

6 Член 4 от този регламент, озаглавен „Предварително уведомление за концентрации“, гласи:

„1. Комисията трябва да бъде уведомена за концентрациите с общностни измерения в срок от една седмица, считано от сключването на споразумението или от обявяването на предлагането за закупуване или замяна, или от придобиването на контролен пакет. Срокът започва да тече от настъпването на първото от тези събития.

2. Концентрация, която се състои от сливане по смисъла на член 3, параграф 1, буква а) или от придобиването на съвместен контрол по смисъла на член 3, параграф 1, буква б), подлежи на съвместно нотифициране от страните по сливането или тези, които придобиват съвместния контрол. Във всички останали случаи уведомлението се извършва от лицето или предприятието, което придобива контрол върху едно или повече предприятия или части от тях.

[...]“.

7 По смисъла на член 6 от споменатия регламент, озаглавен „Преценка на нотификацията и начало на процедурата“:

„1. Комисията преценява нотификацията възможно най-скоро след нейното получаване:

- а) когато тя заключи, че концентрацията, за която е постъпила нотификация, не попада в приложното поле на настоящия регламент, тя удостоверява това с решение;
- б) когато тя установи, че концентрацията, за която е постъпила нотификация, независимо от това, че попада в приложното поле на настоящия регламент, не поражда сериозни съмнения относно съвместимостта ѝ с общия пазар, тя решава да не се противопоставя и я обявява за съвместима с общия пазар.

Решението за обявяване на дадена концентрация за съвместима обхваща и ограниченията, пряко свързани и необходими за извършване на концентрацията.

- в) без да се накърнява параграф 2, когато Комисията установи, че концентрацията, за която е извършено нотифициране, попада в приложното поле на настоящия регламент и поражда сериозни съмнения относно съвместимостта ѝ с общия пазар, тя решава да образува производство.

2. Когато Комисията установи, че след промени от страна на засегнатите предприятия концентрацията, за която е извършено нотифициране, не поражда повече сериозни съмнения по смисъла на параграф 1, буква в), тя обявява концентрацията за съвместима с общия пазар на основание параграф 1, буква б).

Това решение може да бъде придружено с условия и задължения, предназначени да гарантират, че съответните предприятия спазват ангажиментите, които са поели по отношение на Комисията, така че концентрацията да стане съвместима с общия пазар.

[...]“.

8 Член 7 от същия регламент, озаглавен „Отлагане на обединения“, гласи:

„1. Концентрация съгласно член 1 не се извършва, преди да бъде нотифицирана или преди да бъде обявена за съвместима с общия пазар съгласно решение по член 6, параграф 1, буква б), член 8, параграф 2 или въз основа на презумпцията по член 10, параграф 6.

[...]

5. Валидността на всяка операция, извършена в противоречие с параграф 1, е в зависимост от решение на основание член 6, параграф 1, буква б) или член 8, параграф 2 или 3 или на основание презумпцията по член 10, параграф 6.

[...]“.

9 Член 8 от Регламент № 4064/89, озаглавен „Правомощия на Комисията за вземане на решение“, гласи:

„[...]

2. Когато Комисията установи, че след извършена промяна от страна на засегнатите предприятия концентрацията, за която е постъпила нотификация, отговаря на критериите, установени в член 2, параграф 2, а в случаите по член 2, параграф 4 — на критерия, установен в член 85, параграф 3 от Договора [ЕИО], тя издава решение, обявяващо концентрацията за съвместима с общия пазар.

Комисията може да включи в решението си условия и тежести, предназначени да гарантират, че засегнатите предприятия изпълняват поетите от тях спрямо Комисията задължения с оглед превръщането на концентрацията в съвместима с общия пазар. Решението за обявяване на дадена концентрация за съвместима обхваща и ограниченията, пряко свързани и необходими за извършване на концентрацията.

3. Когато Комисията установи, че дадена концентрация отговаря на критериите, установени в член 2, параграф 3, или — в случаите по член 2, параграф 4 — не отговаря на критериите, установени в член 85, параграф 3 от Договора, тя издава решение, обявяващо концентрацията за несъвместима с общия пазар.

4. В случай на вече извършена концентрация Комисията може с решение по параграф 3 или с отделно решение да изисква разделяне на обединените предприятия или активи или прекратяване на съвместния контрол, или извършването на друго подходящо действие с цел възстановяване на условията за ефективна конкуренция.

5. Комисията може да отмени взетото от нея съгласно параграф 2 решение, когато:

- а) обявяването на съвместимостта се основава на неточна информация, за която отговорност носи едно от предприятията, или когато такава информация е придобита с измама; или
- б) засегнатите предприятия нарушават задължение, включено в решението.

6. В случаите по параграф 5 Комисията може да постанови решение по параграф 3, без да е обвързана със сроковете по член 10, параграф 3“.

10 Член 10 от този регламент, озаглавен „Срокове за образуване на производство и за вземане на решения“, предвижда:

„[...]“

2. Решенията съгласно член 8, параграф 2 относно концентрации, за които е постъпило уведомление, се вземат във възможно най-кратък срок, след като бъде удостоверено, че сериозните съмнения по член 6, параграф 1, буква в) са били отстранени, по-специално в резултат от промените, извършени от засегнатите предприятия, и най-късно в срока по параграф 3.

3. Без да се накърняват разпоредбите на член 8, параграф 6, решенията по член 8, параграф 3 относно концентрации, за които е изпратено уведомление, трябва да се вземат в срок до четири месеца след датата, на която е открито производството.

4. Сроковете, определени в параграфи 1 и 3, се спират по изключение, когато поради обстоятелства, за които едно от предприятията, участващи в концентрацията, носи отговорност, Комисията е трябвало да изиска с решение информация съгласно член 11 или да нареди проверка с решение съгласно член 13.

[...]“

6. Ако Комисията не е приела решение по реда на член 6, параграф 1, буква б) или в) или на член 8, параграф 2 или 3, съответно в сроковете по параграфи 1 и 3 от настоящия член, се счита, че концентрацията е обявена за съвместима с общия пазар, независимо от разпоредбата на член 9“.

11 Член 14 от споменатия регламент, озаглавен „Глоби“, гласи:

„1. Комисията може с решение да налага на посочените в член 3, параграф 1, буква б) лица, предприятия или сдружения от предприятия глоби в размер от 1 000 до 50 000 [EUR], когато те умислено или поради небрежност:

- а) не изпратят уведомление за обединение в съответствие с член 4;
- б) предоставят невярна или подвеждаща информация в уведомление по член 4;

[...]“

2. Комисията може с решение да налага глоби до 10 % от съвкупния оборот на съответните предприятия по смисъла на член 5 на лицата или предприятията, които умишлено или поради небрежност:

- а) не изпълнят задължение, наложено с решение съгласно член 7, параграф 4 или член 8, параграф 2, алинея втора;
- б) извършват концентрация в нарушение на член 7, параграф 1 или не се съобразят с решение по член 7, параграф 2;
- в) извършат концентрация, която с решение по член 8, параграф 3 е обявена за несъвместима с общия пазар, или не предприемат разпоредените с решение по член 8, параграф 4 мерки.

[...]“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 12 Обстоятелствата, които са в основата на спора, са изложени в точки 10—59 от обжалваното съдебно решение, както следва:

„10 На 25 септември 2002 г. (Vivendi Universal SA (наричано по-нататък „Vivendi Universal“) взема решение за продажба на издателските активи, които неговото дъщерно дружество VUP държи в Европа.

11 Lagardère заявява, че е заинтересовано от придобиването на тези активи, състоящи се от дялове и активи, даващи право на участие в ръководството на VUP (наричани по-нататък „целевите активи“).

12 Става ясно обаче, че планираният период за продажба от [Vivendi Universal], чието желание е да осъществи продажбата и да получи цената за нея възможно най-бързо, не се вменява в сроковете за извършване на формалностите, необходими за получаването на предварително одобрение от компетентните органи по конкуренцията на този проект за придобиване.

13 В резултат на това Lagardère отправя искане до [NBP] да встъпи в правата му чрез едно от дъщерните си дружества, създадено с цел придобиването на целевите активи от VUP, временното им държане, а впоследствие — след разрешаването на проекта за придобиване на целевите активи от Lagardère — препродажбата им на последното.

14 Вследствие на поетото от Lagardère задължение към NBP да поеме всички рискове, свързани с действията, предназначени за извършване на предвижданата концентрация, и да не уврежда по какъвто и да е начин NBP, с писмо от 8 октомври 2002 г. последното приема искането на Lagardère .

15 Lagardère и NBP представят основните условия за придобиването на целевите активи от NBP на Комисията [...], която ги одобрява.

- 16 На 14 октомври 2002 г. NBP и Lagardère подписват Договор, озаглавен „Споразумения между NBP и Groupe Lagardère във връзка с VUP“, чиято глава I, „Структури за придобиване“ („HOLDCO“), включва следните клаузи:

Исклучителен предмет	Придобиване от [Vivendi Universal], държане и прехвърляне на дейностите на VUP [...]
Финансиране на HOLDCO от NBP	100 % от цената на придобиване на активите [целевите], включително всяка евентуална корекция съгласно договора за закупуване на активите [целеве] от [Vivendi Universal] Собствен капитал от 38 500 EUR Аванс на акционерите на NBP за остатъка
Правна уредба на сделката	Член 3, параграф 5, буква а) от Регламент [...] № 4064/89 [...]; цел препродажба на всички акции на HOLDCO на Lagardère

- 17 Впоследствие Lagardère представя на [Vivendi Universal] предложението си за придобиване на целевите активи, което предвижда встъпването на NBP или на което и да е друго дружество- участник в тази група, в правата на Lagardère.
- 18 [Vivendi Universal] решава да започне преговорите с Lagardère за прехвърляне на целевите активи.
- 19 В съвместно съобщение от 23 октомври 2002 г. Lagardère и NBP заявяват:
„NBP участва по искане [на Lagardère] в пълно съгласие с [Vivendi Universal] в процеса по изкупуването на VUP [...]
- Участието на NBP се вписва в рамките на член 3, параграф 5, буква а) от Регламент № 4064/89 [...], който дава възможност на финансова институция да придобие едно предприятие с цел неговата препродажба, без да е необходимо да иска разрешение от Комисията [...] (тъй като такава сделка не се счита за концентрация)“.
- 20 На 29 октомври 2002 г. [Vivendi Universal] одобрява прехвърлянето на Lagardère на целевите активи, състоящи се в книгоиздателската дейност на VUP в Европа и в Латинска Америка, с изключение на Бразилия.
- 21 На 3 декември 2002 г. Investima 10 [...], дъщерно дружество, 100 % от капитала на което се притежава от Ecrinvest 4 [...], като последното е дъщерно дружество на Segex, което притежава 100 % от неговия капитал [...], от своя страна контролирано изцяло от NBP, подписва в полза на VUP обещание за покупка на целевите активи. Съгласно предвиденото в това обещание Investima 10 поема задължението да сключи с VUP договор за покупка на целевите активи (наричан по-нататък „договорът за покупка“), при условие че VUP изпълни това обещание.
- 22 Същият ден Segex и Ecrinvest 4 сключват с Lagardère договор за прехвърляне, който следва да позволи на Lagardère да придобие чрез Ecrinvest 4 целия дружествен капитал на Investima 10 (наричан по-нататък „договорът за прехвърляне“).
- 23 Съгласно клаузите на договора за прехвърляне Segex е трябвало да прехвърли на Lagardère, от една страна, всички притежавани от Segex акции на Ecrinvest 4 и от друга страна, две вземания по текущата сметка на Segex от Ecrinvest 4, съществуващи към датата на прехвърляне на собствеността върху тях от Segex на Lagardère.

- 24 Член 3, параграф 2, буква и) от договора за прехвърляне уточнява, че датата на прехвърлянето на Lagardère на собствеността върху акциите на Ecrinvest 4 и на двете вземания на Segex към Ecrinvest 4 е следвало да бъде след получаването от Lagardère от компетентните органи по конкуренцията на разрешението за придобиване на Ecrinvest 4.
- 25 Съгласно член 3, параграф 3, първа и втора алинея от договора за прехвърляне прехвърлянето на Lagardère на собствеността върху целевите активи под формата на капитала на Investima 10, притежаващо тези целеви активи, е следвало да се извърши най-късно на тридесетия ден, следващ датата на решението, с което се разрешава предвижданата концентрация, или на първия работен ден, следващ този тридесети ден, ако последният е неработен ден.
- 26 Член 1, параграф 1, втора алинея от договора за прехвърляне уточнява, че прехвърлянето на Lagardère на собствеността върху акциите на Ecrinvest 4 се извършва на датата на прехвърлянето с извършването от Segex на необходимите формалности за това прехвърляне.
- 27 Член 1 от договора за прехвърляне уточнява във втора и четвърта алинея на параграфи 2 и 3, че прехвърлянето на собствеността върху двете вземания от Segex на Ecrinvest 4 се извършва на датата на прехвърлянето и че считано от тази дата, Lagardère става кредитор на Ecrinvest 4 на мястото на Segex.
- 28 Съгласно разпоредбите на член 3, параграф 1, втора и трета алинея от договора за прехвърляне:

„[...] прехвърлянето на акциите [и на вземанията] е твърдо, окончателно и необратимо, като решенията на компетентните органи по конкуренцията определят датата на прехвърлянето на собствеността върху посочените акции и вземания [на Lagardère].

Страните са съгласни, че никакво прехвърляне на собственост върху акциите [и вземанията] не може да бъде извършено преди датата на прехвърлянето и че вследствие на това [Segex] не може да прехвърли всички или част от акциите [и от вземанията] или да учредява обезпечения върху последните, или да издава каквито и да било ценни книжа, които могат да дават незабавен или по-късен достъп до част от капитала или до право на глас на Ecrinvest 4, нито да се задължават пряко или под условие да извършват което и да е от посочените по-горе действия“.

- 29 Приложение 7 към договора за прехвърляне изброява по следния начин решенията на управителния съвет на Investima 10, които трябва да бъдат представени на неговия надзорен съвет за евентуалното упражняване на неговото право на вето:

„1. Прехвърлянето или отстъпването по какъвто и да е начин или разделянето на всички или на част от [а]ктивите на трети лица, които не се контролират от [Investima 10], или учредяването на обезпечения върху всички или част от [а]ктивите, или участието в капитала на [а]ктивите на такива трети лица, или поемането на преки задължения или под условие за извършване на която и да е от тези сделки, освен в изпълнение на споразумение, сключено от [Investima 10] към деня на подписването на настоящия договор;

Определяне на управителните органи на дружествата, които са част от [а]ктивите;

Активиране на клаузите за корекции в цените и обезпеченията на активите и пасивите на [договора за придобиване].

Активиране на правата на предпочтително изкупуване, на обещание за продажба или покупка, за съвместно напускане и сходните права, свързани с [Д]ялови участия, права, които са предвидени в [Договора за придобиване].

Разпределения на аванс върху дивидентите“.

- 30 Страните се договарят в член 2, параграфи 1 и 2 от договора за прехвърляне за обща цена за прехвърлянето на акциите и за цена за прехвърляне на двете вземания. Съгласно тези клаузи Lagardère е заплатило на Segex след 3 декември 2002 г. цената на акциите и на двете вземания.
- 31 Segex се съгласява с авансовите плащания по текущата сметка в полза на Ecrinvest 4, като в тежест на последното е да отпусне равностойни средства по текущата сметка на Investima 10, за да позволи на последното да придобие целевите активи, доколкото обещанието за изкупуване на целевите активи бъде уважено от VUP.
- 32 Lagardère поема задължението да обезщети Segex, Ecrinvest 4 и Investima 10 за всяка вреда, която може да възникне от изпълнението на договора за прехвърляне, освен в случаите на измама или на тежка вина.
- 33 Lagardère дава указание на Crédit agricole Indosuez SA да издаде в полза на Segex гаранция „при първо поискване“ за неговите ангажименти по отношение на Segex. За тези цели Lagardère се ангажира да изплати на Crédit agricole Indosuez размера на всяко искане за гаранция, което тази институция би следвало да извърши при всяко активиране на гаранция.
- 34 И накрая, Lagardère става солидарен поръчител на Investima 10, за да гарантира на наемодателя на VUP плащанията от Investima 10 на наемите за недвижим имот, предназначени за по-голямата част на издателската дейност на центъра на дейността VUP.
- 35 На 10 декември 2002 г. до Комисията е изпратен проект за нотификация за предвижданото изкупуване на целевите активи от Lagardère.
- 36 На 20 декември 2002 г. VUP дава ход на направеното му от Investima 10 обещание и същия ден последното сключва с VUP договор за покупка на целевите активи.
- 37 На 14 април 2003 г. съгласно член 4, параграф 1 от Регламент № 4064/89 Lagardère нотифицира Комисията за своя план за изкупуване на целевите активи.
- 38 Съгласно член 4, параграф 3 от този регламент нотификацията води до публикуването на следното съобщение в *Официален вестник на Европейския съюз* от 17 април 2003 г. (ОВ С 92, стр. 9):
 - „1 На 14 април 2003 г. Комисията получи уведомление за планирана концентрация в съответствие с член 4 от Регламент [№ 4064/89], чрез която предприятие [Lagardère] придобива по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от посочения регламент контрол върху цялото предприятие [VUP Франция], контролирано от Investima 10, самото то контролирано от [NBP], чрез покупка на акции.

[...]“.

- 39 С решение от 5 юни 2003 г., което е публикувано в Официален вестник от 12 юни 2003 г. (ОВ С 137, стр. 14 [...]), Комисията, след като установява, че проектът за концентрация, за който е изпратено уведомление, поражда сериозни съмнения относно неговата съвместимост с общия пазар, започва задълбочена проверка на тази операция на основание член 6, параграф 1, буква в) от Регламент № 4064/89.
- 40 В съображения 6—8 от [посоченото] решение [...] Комисията изтъква следното:
- „6. Възприетата от Lagardère схема за придобиване [на целевите активи] е следвало да отговори на едно от желанията на продавача, което е било той да може в най-кратък срок да извърши сделката и да му бъде заплатена цената. Именно с цел да отговори на този стремеж за бързина, по искане на Lagardère [NBP] се включва в процеса на закупуването на [целевите активи].
 - 7. На 3 декември 2002 г. [NBP] сключва с Lagardère договор за окончателна продажба, позволяващ на Lagardère (чрез Ecrinvest 4), след одобряване на сделката от Комисията, да стане собственик на целия капитал на Investima 10, дружеството, притежаващо [целевите активи]. Покупната цена за тези цени книжа е платена незабавно авансово от Lagardère на Segex, дружеството — титуляр на всички акции, съставляващи капитала на Ecrinvest 4 в същия ден.
 - 8. Вследствие на това концентрация е налице, когато има придобиване на контрол от едно лице върху тези активи по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 4064/89 [...].“
- 41 По силата на член 11, параграф 1 от Регламент № 4064/89 Комисията изпраща искания за информация до Lagardère. След като исканата информация не е изпратена в определения срок, Комисията взема на 16 юни и на 8 август 2003 г. съответно две решения за искане на информация на основание член 11, параграф 5 от Регламент № 4064/89.
- 42 Вследствие на това четиримесечният срок, считано от датата на поемането на задължението за задълбочен контрол, възложен на Комисията по силата на член 10, параграф 3 от Регламент № 4064/89, за да установи евентуалната несъвместимост на една концентрация с общия пазар, по реда на член 8, параграф 3 от този регламент, спира на два пъти да тече на основание член 10, параграф 4 от същия регламент.
- 43 От представените от страните писмени изявления е видно, че на 14 октомври 2003 г. Investima 10 става Editis SA [наричано по-нататък „Éditis“].
- 44 На 27 октомври 2003 г. Комисията изпраща на Lagardère изложение на възраженията, в което излага пред дружеството проблемите, свързани с конкуренцията, които се поставят от нотифицираната концентрация, на което Lagardère отговаря на 17 ноември същата година.
- 45 Вследствие на това Lagardère представя пред Комисията на 2 декември 2003 г. предложение, в което се съдържат редица коригиращи мерки под формата на ангажименти за освобождаване от някои от целевите активи.
- 46 На 22 декември 2003 г. Консултативният комитет в областта на концентрациите между предприятията единодушно приема положително становище за нотифицираната концентрация, между предприятия, за която е било уведомено от Комисията по реда на член 19, параграф 3 от Регламент № 4064/89.

- 47 Със [спорното] решение, прието по силата на член 8, параграф 2 от Регламент № 4064/89, Комисията разрешава нотифицираната концентрация [...], при условие че Lagardère изпълни всички ангажименти, възпроизведени в приложение II към това решение.
- 48 В [спорното] решение Комисията посочва, че VUP и [Hachette Livre SA (наричано по-нататък „Hachette“), контролирано от Lagardère,] са единствените две големи групи на френското книгоиздаване, които са в състояние да гарантират своето развитие напълно самостоятелно, доколкото те извършват, освен издателската дейност, и пълна дейност по пласмента (разпространение и дистрибуция) и разполагат освен това с популярни колекции в джобен формат. Всички други групи в по-малка или по-голяма степен зависели от VUP и/или от Hachette за някои от дейностите си, и по-конкретно за пласмента. Съчетавайки дейностите на двете най-големи предприятия на френския пазар, нотифицираната концентрация щяла да произведе хоризонтални, вертикални и конгломератни антиконкурентни последици.
- 49 Комисията прави извода, че в отсъствието на коригиращи мерки [разглежданата] концентрация би довела на редица секторни пазари до създаването или до укрепването на господстващо положение, като последицата от това би било значително съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция.
- 50 Съгласно тези ангажименти Lagardère е трябвало да се освободи от всички целеви активи (наричани по-нататък „прехвърляните активи“), с изключение на следните целеви активи [...]:
- [...].
- 51 Прехвърляните активи са представлявали приблизително от 60 % до 70 % от световния оборот на VUP и от 70 % до 80 % от реализирания от VUP оборот на френскоезичните пазари, засегнати от [разглежданата] концентрация.
- 52 В [спорното] решение Комисията посочва, че ангажиментите на Lagardère водят до отпадането на почти всички хоризонтални преплитания на дейностите на страните по [разглежданата] концентрация на всички френскоезични пазари, на които тази концентрация установява или укрепва господстващо положение, с изключение на пазара на справочни издания, за който освобождаването от активите, на което се е съгласило Lagardère, е било по-високо от първоначалния пазарен дял на Hachette [...].
- 53 Комисията преценява също така, че ангажиментите на Lagardère биха имали като последица при прехвърляне на единствен приобретател премахването на голямата част от вертикалните и конгломератните последици от концентрацията, анализирана в [спорното] решение, произтичащи по-конкретно от общата тежест на получената в резултат на концентрацията структура в сектора на френскоезичното книгоиздаване, и по-специално в разпространението и дистрибуцията на книги, и водели до установяването или до създаването на отделни господстващи положения на разглежданите пазари.
- 54 Комисията прави от това извод, че с оглед на ангажиментите на Lagardère [разглежданата] концентрация няма да доведе нито до създаването, нито до укрепването на господстващо положение на създадената вследствие на сливането структура на общия пазар.
- 55 Вследствие на това Комисията решава, при условие че се изпълнят предложените от Lagardère ангажименти в съответствие с член 2, параграф 2 и член 8 параграф 2 от Регламент № 4064/89, че придобиването в съответствие с член 3, параграф 1, буква б) от

посочения регламент на едноличен контрол от Lagardère върху [целевите] активи е съвместимо с общия пазар и с действието на Споразумението за Европейското икономическо пространство (от 2 май 1992 г. (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3).

- 56 [Спорното] решение е публикувано в резюме в Официален вестник от 28 април 2004 г. [...] съгласно член 20, параграф 1 от Регламент № 4064/89.
- 57 Lagardère установява контакти с няколко предприятия, сред които и жалбоподателят, които могат да изкупят прехвърляните активи. Жалбоподателят проявява интерес към тази операция.
- 58 На 28 май 2004 г. Lagardère и Wendel Investissements [...] сключват проект на споразумение за поемане на прехвърлените активи.
- 59 С писмо от 4 юни 2004 г. Lagardère отправя искане до Комисията да одобри за купувач на съответните активи Wendel [Investissement]“.
- 13 С решение от 30 юли 2004 г., изпратено на Odile Jacob с факс от 27 август 2004 г. по негово искане, Комисията одобрява Wendel Investissement за приобретател на прехвърляните активи.
- 14 Правото на собственост върху прехвърляните активи, наречени „Nouvel Editis“, се прехвърля на Wendel Investissement на 30 септември 2004 г.
- 15 Жалба за отмяна на решението на Комисията от 30 юли 2004 г. е подадена от жалбоподателя в секретариата на Общия съд на 8 ноември 2004 г.
- 16 С Решение от 13 септември 2010 г. по дело Éditions Jacob/Комисия (Т-452/04, Сборник, стр. II-4713) Общият съд отменя това решение.
- 17 С Решение от 9 юни 2010 г. по дело Éditions Jacob/Комисия (Т-237/05, Сборник, стр. II-2245) Общият съд отменя Решение D (2005) 3286 на Комисията от 7 април 2005 година за отхвърляне на искането на жалбоподателя на основание на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) да получи достъп до някои документи относно процедурата на контрол върху разглежданата концентрация.
- 18 С Решение от 28 юни 2012 г. по дело Комисия/Éditions Odile Jacob (C-404/10 P) Съдът отменя Решение на Общия съд от 9 юни 2010 г. по дело Éditions Jacob/Комисия, посочено по-горе, и отхвърля подадената жалба пред Общия съд за отмяна на решението на Комисията от 7 април 2005 г.

Производство пред Общия съд

- 19 На 8 юли 2004 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение.
- 20 В подкрепа на искането си за отмяна жалбоподателят изтъква девет основания, всички от които са отхвърлени от Общия съд в обжалваното съдебно решение.

Искания на страните

- 21 С жалбата си Odile Jacob иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение, и да отмени обжалваното съдебно решение,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, включително възложените в негова тежест съдебни разноски в първоинстанционното производство и съдебните разноски, направени от него в настоящото производство по обжалване.
- 22 Комисията иска от Съда:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 23 Lagardère моли Съда:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По жалбата

- 24 В жалбата си Odile Jacob излага четири основания. Първото основание е изведено от грешка в прилагане на правото при преценката на понятието за концентрация и при квалификацията на сделката като косвено представителство, по-точно на сделката, с която целевите активи са прехвърлени на NBP. Второто основание е свързано с грешка при прилагането на правото, доколкото Общият съд не е извел правните последици от процедурните нарушения, допуснати от Комисията. Третото основание се отнася до грешка при прилагането на правото, доколкото Общият съд не е извел правните последици от липсата на мотиви. Четвъртото основание се отнася до нарушаване на релевантните критерии при преценката за укрепване на господстващо положение и за уместния характер на поетите ангажименти.
- 25 Доколкото първите две основания са взаимосвързани, те следва да бъдат обсъдени заедно.

По първото и второто основание, отнасящи се до грешки в прилагане на правото, допуснати от Общия съд, от една страна, при преценката на понятието за концентрация и при квалификацията на сделката като косвено представителство и от друга страна, поради обстоятелството, че не са изведени правните последици от процедурните нарушения, допуснати от Комисията

Доводи на страните

- 26 С първото си основание Odile Jacob изтъква, че като е разгледал изолирано споразумението за косвено представителство, без да вземе пред вид цялата правна конструкция, довела до придобиването на контрола от Lagardère върху целевите активи, Общият съд не се е съобразил с основната цел на контрола върху концентрациите, а именно да се прозре икономическата реалност, която стои в основата на правните сделки. Според Odile Jacob Общият съд не е разгледал съвкупността от сделките, сред които е и сделката, състояща се в поверяването на едно предприятие на временен приобретател въз основа на споразумение, предвиждащо бъдещата препродажба на дейността на краен приобретател, имаща за цел в крайна сметка

придобиване на изключителен или на съвместният контрол върху прехвърлените активи от страна на този краен приобретател, в конкретния случай Lagardère. Изключението, предвидено в член 3, параграф 5 от Регламент № 4064/89, следвало да се тълкува стриктно.

- 27 Odile Jacob упреква Общия съд в това, че е одобрил създаването на „договор за отговорно пазене“ на предприятие, с което се избягва контролът върху концентрациите. Тази структура не била независима, щом като тя се намирала под решаващото влияние на Lagardère и нейното ръководство разполагало с известна договорна свобода. Договорът за прехвърляне, който създава задължения за акционерите и за ръководството на новата структура по отношение на Lagardère, премахвал независимостта на страните по него.
- 28 Комисията и Lagardère изтъкват, че това основание за обжалване е несъстоятелно, тъй като предметът на спорното решение не е бил обсъждането на фактите след декември 2002 г., а преценяването на съвместимостта с общия пазар на сделката, за която е изпратена нотификация на 14 април 2003 г. във връзка с придобиването на контрола върху активите на VUP. Ето защо квалифицирането на сделката като косвено представителство и последиците от това квалифициране са неотнوسими и те не засягат правомерността на спорното решение, с което операцията е одобрена при определени условия.
- 29 С второто си основание Odile Jacob изтъква, че приемайки като санкция за липсата на нотификация за разглежданата концентрация в определените срокове по член 4, параграф 1 от Регламент № 4064/89 налагането само на глоба, а не оттеглянето на спорното решение, обжалваното съдебно решение е опорочено от грешка в прилагането на правото. Всъщност една такава санкция била приложима само за предприятията, но в никакъв случай и за допуснатите от самата Комисия процедурни нарушения. По този начин нотификацията от 14 април 2003 г., или четири месеца след подписването на договора за прехвърляне, имала за последица преждевременното извършване на посочената концентрация в нарушение на разпоредбите на Регламент № 4064/89.
- 30 Общият съд не бил извел правните последици от тези процедурни нарушения и вследствие на това потвърдил измама, която можела да се приравни на злоупотреба с власт от страна на Комисията, което противоречало както на обхвата, така и на целта на Регламент № 4064/89. Неспазването на посочените срокове дало възможност да не се извърши своевременно анализ на разглежданата концентрация, да се спре по изкуствен начин течението на срока за нейното разглеждане и на купувача незабавно да бъде заплатена цената, като с това се давало конкурентно предимство на Lagardère в сравнение с неговите конкуренти.
- 31 Комисията счита, че второто основание за обжалване е неотносимо и неоснователно.
- 32 Според Комисията, жалбоподателят не е доказал с какво твърдените процедурни нарушения са могли да имат отражение върху валидността на спорното решение. Никоя разпоредба от Регламент № 4064/89 не позволявала на Комисията да обяви сделката за несъвместима с общия пазар като санкция за твърдяно процедурно нарушение, независимо дали то е допуснато от Комисията, или от изпратилата нотификацията страна.

Съображения на Съда

- 33 Следва да се изтъкне, че в точка 162 от обжалваното съдебно решение Общият съд установява, че квалифицирането на сделката като косвено представителство във всички случаи не дава отражение върху правомерния характер на спорното решение.

- 34 В точка 164 от обжалваното съдебно решение Общият съд прави извод, че във всички случаи, дори и да се предположи, че разглежданото косвено представителство е позволило на Lagardère да придобие от декември 2002 г. самостоятелен или съвместен с NBP контрол върху целевите активи, едно такова обстоятелство не би могло да засегне правомерния характер на спорното решение, и той отхвърля основанието като несъстоятелно.
- 35 Този извод на Общия съд не е опорочен от грешка в прилагане на правото.
- 36 Всъщност с жалбата на Odile Jacob се иска единствено отмяна на спорното решение, с което Комисията обявява концентрацията за съвместима с общия пазар.
- 37 Дори и да се предположи, че сделките, извършени през декември 2002 г., са позволили на Lagardère още в този период да придобие самостоятелен или съвместен с NBP контрол върху целевите активи, това обстоятелство не би довело до последица, различна от установяване на закъснението, с което е извършена нотификацията за разглежданата концентрация или, евентуално, както посочва това Общият съд в точка 154 от обжалваното съдебно решение, до установяване на преждевременното, неразрешено от Регламент № 4064/89 извършване на тази сделка.
- 38 Но макар и подобни констатации да могат да доведат до санкциите, предвидени в посочения регламент, по-конкретно до налагане на глоба, в съответствие с член 14, параграф 1, буква а) или параграф 2 от Регламент № 4064/89, те не биха могли да доведат до отмяна на спорното решение, щом като нямат никакво отражение върху съвместимостта на разглежданата концентрация с общия пазар.
- 39 В действителност следва да се припомни, че съгласно член 7, параграф 5 от Регламент № 4064/89 валидността на всяка сделка, която би била извършена, преди да бъде направена нотификация за нея и преди тя да бъде обявена за съвместима с общия пазар, зависи от решението, което взема Комисията след разглеждане на нотификацията или след процедура на задълбочено разглеждане. Видно обаче от точка 47 от обжалваното съдебно решение, със спорното решение Комисията е разрешила разглежданата концентрация при определени условия.
- 40 Вследствие на това, за да може Общият съд да се произнесе по правомерния характер на спорното решение, обсъждането на въпроса дали със споразумението за косвено представителство Lagardère е придобило самостоятелен или съвместен с NBP контрол върху целевите активи, не е било необходимо. Следователно констатациите на Общия съд по този въпрос трябва да се разглеждат като направени за по-голяма пълнота на мотивите.
- 41 Трябва да се добави, че вследствие на това всички основания и доводи на жалбоподателя относно евентуалните последици от споразумението за косвено представителство са също така несъстоятелни.
- 42 Ето защо първото основание следва да се отхвърли като несъстоятелно, а второто основание — като неоснователно.

По третото основание относно грешка при прилагане на правото, допусната от Общия съд, доколкото той не е извел правните последици от липсата на мотиви в спорното решение

Доводи на страните

- 43 Odile Jacob преценява, че Общият съд е трябвало да санкционира липсата на мотиви на спорното решение относно квалифицирането на сделката като споразумение за косвено представителство.

- 44 Приемайки, че не съществува каквото и да било задължение за излагане на мотиви при прилагането от страна на Комисията на някое от изключенията от императивните разпоредби на Регламент № 4064/89, Общият съд е позволил нарушение на принципите на равнопоставеност и на правна сигурност. По този начин Lagardère се е възползвало от по-благоприятно положение от това на своите конкуренти, участвали в продажбата на целевите активи, нарушавайки по този начин принципа на равнопоставеност на участниците в търга за продажбата на тези активи. Комисията не можела да се отказва от обичайната си практика при вземане на решения в областта на контрола върху концентрациите, без да излага мотиви, тъй като в противен случай тя би нарушила принципа на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания.
- 45 Комисията изтъква, че жалбоподателят не е доказал по никакъв начин с какво спорното решение, както и обжалваното съдебно решение са съдържали недостатъчни мотиви относно споразумението за косвено представителство. Във всички случаи Комисията изтъква, че въпросите, свързани с квалифицирането на споразумението за косвено представителство, не са от значение за разпоредителната част на спорното решение. Независимо от квалификацията, която се дава на споразумението за косвено представителство, безспорно било, че разглежданата концентрация, така като тя е нотифицирана на 14 април 2003 г., е била в пълна степен концентрация и че затова Комисията не била задължена да се произнеса и да дава разяснения по самия договор за косвено представителство. Всички останали мотиви, изложени от Общия съд, били включени за пълнота на изложението и на тях не можело да има позоваване, за да се постави под съмнение мотивирането на обжалваното съдебно решение.

Съображения на Съда

- 46 С твърдението, че Общият съд е трябвало да санкционира липсата на мотиви на спорното решение, що се отнася до квалифицирането на сделката като договор за косвено представителство, разсъжденията на Odile Jacob почиват на предпоставката, съгласно която квалификацията на тази сделка би имала отражение върху правомерността на спорното решение.
- 47 Видно обаче от точки 37—40 от настоящото съдебно решение, квалифицирането на сделката като договор за косвено представителство няма отражение върху правомерността на спорното решение.
- 48 Във всички случаи, съгласно постоянната съдебна практика, при съставянето на един акт институциите на Съюза не са длъжни да вземат отношение по очевидно второстепенни доказателства или да предвидят възникването на евентуални възражения. Степента на точност на мотивите на едно решение трябва да бъде съразмерна с действителните възможности, техническите условия и сроковете, при които то трябва да бъде прието. Ето защо Комисията не нарушава задължението си за мотивиране, когато при упражняването на правомощието си за контрол върху концентрациите тя не включва в решението си мотиви за преценката на определен брой обстоятелства от концентрацията, които според нея изглеждат явно ирелевантни, лишени от значение или очевидно второстепенни за преценката на тази концентрация (вж. Решение от 10 юли 2008 г. по дело Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, Сборник, стр. I-4951, точка 167 и цитираната съдебна практика).
- 49 Изискването за мотивиране на решение на Комисията, с което тя обявява една концентрация за съвместима с общия пазар по силата на член 8, параграф 2 от Регламент № 4064/89, е изпълнено, ако в това решение ясно се излагат причините, поради които Комисията смята, че въпросната концентрация, евентуално след извършена промяна в нея от страна на засегнатите предприятия, не създава, нито засилва господстващо положение, в резултат на което

съществено би се възпрепятствала ефективната конкуренция в рамките на общия пазар или на значителна част от него (вж. Решение по дело Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala, посочено по-горе, точка 168).

- 50 При тези обстоятелства, видно от точки 234—240 от обжалваното съдебно решение, Общият съд, основавайки се на съображения 6, 7 и 989—1003 от спорното решение, е разгледал мотивите на това решение и е направил извода, че те са достатъчни.
- 51 От това следва, че третото основание трябва да се отхвърли като неоснователно.

По четвърто основание относно нарушаване на критериите, относими към преценката за укрепване на господстващо положение и на уместния характер на поетите ангажименти

Доводи на страните

- 52 Изведено от твърдения за грешки при прилагане на правото във връзка с анализа на разглежданата сделка, четвъртото основание се състои от две части.

– По първата част от четвъртото основание

- 53 Според Odile Jacob, Общият съд, като е приел, че разделянето на части на Éditis няма отношение към преценката на съвместимостта на разглежданата концентрация с общия пазар, не е дал релевантната преценка за установяването и укрепването на господстващо положение на съответния пазар. В случай на разделяне на части на едното от двете предприятия, образуващи дуопол, който няма господстващо положение на пазара, Общият съд не е могъл да изключи по принцип, че отслабването на един от двамата конкуренти на този пазар може да доведе до установяване или до укрепване на господстващо положение на другия. Вследствие на това Общият съд е трябвало да вземе пред вид последиците от разделянето на части на Éditis за установяването на господстващо положение.
- 54 Според Комисията Общият съд изобщо не е прогласил правило, съгласно което по принцип да бъде изключено отслабването на единия от двамата конкуренти да доведе до установяването на господстващо положение. Общият съд само припомнил, че относимият критерий е установяването или укрепването на господстващо положение и че изразът „разделяне на части“, който бил прекалено силен израз, сам по себе си не е бил достатъчен критерий, за да се установи създаване или укрепване на господстващо положение, резултат от съвкупност от редица фактори. По този начин Общият съд анализирал основателно възможностите за конкурентен натиск на Éditis след продажбата на прехвърлените активи.
- 55 Lagardère преценява, че при преценката за съществуване на господстващо положение е невъзможно да се вземе пред вид разделянето на части на целта в рамките на поетите ангажименти. Всъщност на един първи етап Комисията е трябвало да прецени дали нотифицираната сделка създава или укрепва господстващо положение, което може да наруши конкуренцията. На този етап предлаганите от страните ангажименти не били взети пред вид и нотифицираната сделка била анализирана в нейната цялост. Едва на един втори и трети етап, а именно впоследствие, Комисията е обсъдила дали поетите ангажименти са позволявали да се решат установените въпроси, свързани с конкуренцията, и дали тези ангажименти действително са били изпълнени. Следователно твърдяното разделяне на части на целта е било видно от анализа на ангажиментите и следователно то било неотнормимо към етапа на преценката за съществуването на евентуално господстващо положение.

– По втората част на четвъртото основание

- 56 Във връзка с уместния характер на поетите ангажименти, позволил разрешаването на разглежданата концентрация при определени условия, Odile Jacob преценява, че на първо място Общият съд не се е съобразил с необходимостта от възстановяване и развитие на ефективна конкуренция. Като не изтъкнал, че текстът на ангажиментите позволява алтернатива между поддържането „или“ развитието на конкуренцията, Общият съд допуснал грешка в прилагането на правото. Всъщност за жалбоподателя тези две условия са кумулативни, както гласи съображение 13 от Регламент № 4064/89. Степента на ефективна конкуренция в общия пазар не само не е можело да бъде по-ниска от съществуващата преди сделката, но и структурата на пазара е трябвало да даде възможност за реално повишаване на тази степен на конкуренция в краткосрочна перспектива.
- 57 На второ място, Общият съд не преценил основателно възможностите на приобретателя на прехвърлените активи да поддържа ефективна конкуренция. Според Odile Jacob финансов купувач, лишен от опит на съответния пазар и чиито екипи са подлежали на промени, няма възможност да поддържа и да развива конкуренцията в съответната издателска дейност. Следователно Éditis бил структурно отслабен и Общият съд, като не е санкционирал Комисията за това, че не е изисквала един първоначален приобретател, е допуснал грешка в прилагането на правото, която може да постави под съмнение разглежданата концентрация.
- 58 Във връзка с ефективността на ангажиментите жалбоподателят подчертава, че обжалваното съдебно решение правилно анализира последиците, свързани с портфолиото от марки и с конгломератните последици от разглежданата концентрация, но не проверява дали предложените от Lagardère ангажименти са издържани от правна страна. По този начин Общият съд утвърдил един „откъслечен“ подход, който само оценява преплитането на пазарите, без да взема предвид в по-общ план последиците от операцията на всички относими пазари, както е постъпил Съдът в Решение по дело Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala, посочено по-горе.
- 59 Според Комисията жалбоподателят се основава на неправилна предпоставка, за да обоснове четвъртото основание. Известието на Комисията за поставяне на допълнителни условия съгласно Регламент № 4064/89 и Регламент (ЕО) № 447/98 на Комисията (ОВ С 68, 2001 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 3, наричано по-нататък „Известието на Комисията за допълнителните условия“) предвиждало само „възстановяване“ и „поддържане“ на конкуренцията, за да могат тези средства да гарантират, че ще бъде поддържана или възстановена определена степен на конкуренция, съществувала до извършването на съответната концентрация. В никакъв случай обаче не ставало дума за подобряване, в дух на проучване на пазарите или на икономическо планиране, това равнище на конкуренция.
- 60 Относно възможностите на приобретателя на прехвърляните активи Комисията изтъква, че този довод в крайна сметка в действителност оспорва анализа на фактите, извършен от Общия съд. Във всички случаи един потенциален конкурент не би бил нищо повече от субект, който все още не е конкурент на определен пазар, но който притежава средствата и стимулите да влезе в него. В конкретния случай обаче Éditis било самостоятелно предприятие, разполагащо с всички необходими активи, за да бъде конкурент на съответния пазар, или с около 80 % от целевите активи, разполагащо също така със собствени управленски структури, мениджмънт и логистика. Общият съд основателно бил приел, че един приобретател на финансови активи няма да бъде непременно лишен от необходимия опит, тъй като той е можел да се основава на действащите ръководители на Éditis.

- 61 В допълнение Комисията изтъква, че положението в конкретния случай се откроява ясно от положенията, в които първоначалният приобретател е избран от Комисията. В последната хипотеза ставало дума за положения, в които прехвърлените активи сами по себе си не са изглеждали като жизнеспособен субект, но въпреки това биха могли да бъдат такива в зависимост от приобретателя им. Не бил такъв случаят обаче с разглежданата концентрация, в която Éditis бил жизнеспособен субект, активен на съответните пазари, разполагащ с всички необходими средства, за да бъде конкурент на Lagardère. Доводът на Odile Jacob за спецификата на дуопола, при който няма господстващо положение, не бил относим, тъй като този елемент не се съдържа в критериите за избор на крайния купувач, изброени в Известието за допълнителните условия.
- 62 Относно уместния от правна гледна точка характер на поетите от Lagardère ангажименти Комисията изтъква обстоятелството, че много ограниченият периметър от марки и от пазарни позиции на активите, с който преди това е разполагало VUP, запазен от Lagardère в резултат на неговите ангажименти, изключва добавянето на тези позиции към вече заеманите от Lagardère, преди разглежданата концентрация да доведе до последици, свързани с портфолиото, или до конгломератни последици. Периметърът от марки, както и от позиции на различните издателски пазари, притежавани от Lagardère преди сделката, не бил значително разширен в резултат на обстоятелството, че били добавени запазените целеви активи, докато периметърът на марките и на пазарните позиции, притежавани от Éditis вследствие на поетите ангажименти по отношение на френскоезичните пазари, бил в основната си част сравним с притежавания от VUP преди сделката.
- 63 Lagardère подчертава, че Регламент № 4064/89 не съдържа каквато и да било разпоредба, сочеща, че една концентрация или произтичащи от нея ангажименти трябва непременно да доведат до повишаване на съществуващото равнище на конкуренция. Не би можело и да се изисква тези ангажименти да позволят конкуренцията да се развива отвъд първоначалното конкурентно положение.
- 64 Що се отнася до доводите, свързани с одобряването на условията за подбор на приобретателя на прехвърляните активи, Lagardère ги счита за недопустими.
- 65 Относно ангажиментите, поети от Lagardère, и въпроса за премахването на каквото и да било добавяне на пазарни дялове към съвкупността от разглежданите пазари, Lagardère изтъква, че Общият съд основателно е приел въз основа на своята преценка на фактите, че тези ангажименти в крайна сметка действително са водели до намаляване в достатъчна степен на дела на новата структура и до много силно намаляване на евентуален потенциален „ефект върху цялата гама“. Следователно така поетите ангажименти били уместни.

Съображения на Съда

- 66 Що се отнася до първата част от четвъртото основание, член 2, параграфи 2 и 3 от Регламент № 4064/89 възлага на Комисията задачата да гарантира, че подлежащите на нейния контрол сделки не установяват или не укрепват господстващо положение, в резултат от което ефективната конкуренция в общия пазар или в значителна част от него би била съществено възпрепятствана.
- 67 Затова не е от компетентност на Комисията, както би искал да се разбира това жалбоподателят, създаването на свършена система на конкуренция и вземането на решения вместо икономическите субекти за това кой би следвало да оперира на пазара.

- 68 Комисията, съгласно член 2, параграф 1, буква а) от посочения регламент, трябва да се съобразява с необходимостта от поддържане и развитие на ефективна конкуренция в общия пазар. Това е изискване, което съставлява важен елемент в преценката, която трябва да извърши Комисията, но то не може да измени правилото, определено в параграф 2 от този член.
- 69 Във връзка с твърдяното разделяне на части на Éditis, за разлика от становището на жалбоподателя, Общият съд не е изключил по принцип, че отслабването чрез разделяне на едното от двете предприятия, образуващи дуопол, при който няма господстващо положение на пазара, може да доведе до установяване или до укрепване на господстващо положение на другото.
- 70 Всъщност, видно от точки 285—287 от обжалваното съдебно решение, Общият съд се е ограничил да установи, че освобождаването от целевите активи, които са били в основата на 60 % от общия оборот на VUP, и запазването за Lagardère на остатъчните целеви активи и следователно изменението на първоначалната позиция на разглежданите страни на различните секторни пазари не са били сами по себе си достатъчен мотив за определяне на това дали концентрацията е установявала, или засилвала господстващо положение, в резултат на което ефективната конкуренция на общия пазар или на значителна част от него би била значително възпрепятствана.
- 71 И накрая, следва да се посочи, че в точка 290 от обжалваното съдебно решение Общият съд преценява, че разделянето на Éditis не е обосновано, и допълва в точка 293 от съдебното решение, че във всички случаи конкурентоспособността на Nouvel Éditis зависи от способността на приобретателя на прехвърлените активи да поддържа или да развива ефективна конкуренция. Единствено обстоятелството, че Éditis е било разделено, не съставлява само по себе си критерий, който може да доведе до констатация за потенциалното му отслабване на пазара.
- 72 Поради това първата част от четвъртото основание следва да бъде отхвърлена.
- 73 Що се отнася до втората част на четвъртото основание, не би могло да се поддържа също така от Odile Jacob, че Общият е допуснал грешка в преценката на ангажиментите, свързани с възможностите на един приобретател на финансови активи.
- 74 Що се отнася до избора на купувача на прехвърляните активи, не е от компетентност на Комисията самата тя да прави избор на купувач, който теоретично би могъл да отговори на оптималните условия за една съвършена конкуренция на определен пазар.
- 75 Видно от точка 49 от Известието на Комисията за допълнителните условия, с цел да се гарантира ефикасността на поетите ангажименти, продажбата на един купувач е подчинена на предварителното одобрение от страна на Комисията.
- 76 Следователно Комисията разполага само с възможността да одобри или не представения ѝ купувач и да провери в съответствие с точка 49 от Известието дали той е реален или потенциален жизнеспособен конкурент, независим от страните и без никаква връзка с тях, разполагащ с финансови средства, доказан професионалист и притежаващ необходимата мотивация за поддържане и развитие на способността на предприятието да бъде активен конкурент на страните.
- 77 В това отношение следва да се изтъкне, че според преценката на Общия съд в точки 341—343 от обжалваното съдебно решение приобретателят на прехвърляните активи е отговорял на критериите, записани в точка 10 от ангажиментите на Lagardère.

- 78 Освен това, дори и приобретателят на финансови активи да не разполага с предварителен опит на съответния пазар, той би могъл да запази действащите ръководители на прехвърленото предприятие или дори да привлече други компетентни такива от съответния сектор.
- 79 Що се отнася до обстоятелството, че Общият съд не е анализирал условията за номиниране на първоначалния купувач на прехвърляните активи, Odile Jacob твърди, че жизнеспособността на тези активи е зависела от профила на приобретателя, доколкото той е трябвало да бъде конкурент, поне толкова ефикасен, колкото Lagardère, за да се предотврати установяването на господстващо положение за новото предприятие в резултат на неизбежното нарушаване на дуополното равновесие.
- 80 Следва да се изтъкне, така както прави Общият съд, че жалбоподателят не доказва с какво в конкретния случай се е налагало да бъде номиниран първоначален купувач.
- 81 Всъщност, съгласно точка 20 от Известието за допълнителните условия има случаи, при които жизнеспособността на предлагания за продажба пакет зависи от идентичността на купувача. В тази хипотеза концентрацията се разрешава само ако страните поемат ангажименти да не извършват нотифицираната сделка преди да са сключили обвързващ договор за прехвърлянето на предприятието с първоначално определен купувач, одобрен от Комисията.
- 82 Така както Общият съд изтъква обаче в точки 290 и 291 от обжалваното съдебно решение, Éditis е бил жизнеспособен субект, активен на съответните пазари, притежаващ всички необходими средства, за да бъде активен конкурент на Lagardère. Номинирането на първоначален купувач следователно не е било необходимо, за да се запази жизнеспособността на активите.
- 83 И накрая, относно последния довод, свързан с уместния характер на ангажиментите на Lagardère от гледна точка на направените от Комисията констатации във връзка със съществуването на последиците от портфолиото и конгломератните последици, достатъчно е да се изтъкне, че този довод вече е повдигнат в първоинстанционното производство, видно от точки 296—300 от обжалваното съдебно решение, и че той е бил анализиран от Общия съд в точки 302—321 от посоченото решение.
- 84 С твърдението си за грешка в прилагане на правото Odile Jacob си поставя за цел всъщност да оспори преценката на фактите, направена от Общия съд.
- 85 Видно обаче от постоянната съдебна практика, единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на фактическите му констатации следва от представените пред него материали по делото, и от друга страна, да преценява тези факти. Следователно освен в случай на изопачаване на доказателствата, които са били представени пред Съда, преценката на фактите не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на неговия контрол (вж. по-специално Решение от 3 май 2012 г. по дело Legris Industries/Комисия, C-289/11 P, точка 51 и цитираната съдебна практика).
- 86 В конкретния случай Odile Jacob не основава твърденията си на материална неточност на констатациите на Общия съд, произтичаща от материалите по делото, нито на изопачаване на представените пред него доказателства. Жалбоподателят критикува преценката, която дава Общият съд на фактите, на свързаните с тях доказателства и доводи, и по този начин упреква Общия съд за направения от него анализ на уместния характер на използваните средства за защита, възприети от Комисията, относно последиците от портфолиото и конгломератните последици на разглежданата концентрация в резултат на прехвърлянията, на които се съгласява Lagardère.
- 87 Затова следва да се приеме, че този довод трябва да бъде отхвърлен като недопустим във фазата на обжалване.

- 88 Вследствие на това четвъртото основание трябва да се отхвърли като частично неоснователно и частично недопустимо.
- 89 Тъй като нито едно от изложените от жалбоподателя основания не е уважено, жалбата следва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 90 По смисъла на член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 и член 190, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Odile Jacob е изгубило делото и Комисията, както и Lagardère са направили искане за неговото осъждане, то следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Éditions Odile Jacob SAS да заплати съдебните разноски.**

Подписи